

A Mikulás levele

Az alant következő levél tegnap jutott szerkesztőségünk birtokába. Ha lehet szólni egy belső munkafolyamat dilemmáiról, mérlegelési elvekről, annyi mindenképpen elárulható, hogy a vélemény egyöntetű volt, a levelet közölni kell. Íme:

„Tisztelt szerkesztő úr! Mint bizonyára jól tudják, magam az örök hó birodalmából indulok évente a világba, hogy ajándékaikkal megörvendeztessem a Föld népeit. Már amely népek igény tartanak az ajándékaimra. A lakomhoz közel élő embereknek, az eszkimóknak, számításaim szerint harminchét különböző szava van a hóra, önök lassan a piros szóval vannak így. Nos, gyorsan a közepébe vágok, interneten, műholdas kamerák és kémjelentések révén figyelemmel követem az általam frekvenciált országok életét, így természetesen az önökét is. Látva tehát, miféle érdekes, szomorú, s egyben kacagató események sorjáznak önöknél, nyomban kétely támadt bennem az öltözködésemet illetően. Nem tudom, igénybe vehetem-e az önök utcáival, zászlóval, öblös kiáltásokkal, és egyéb emberi díszekkel dústított légtérrel, tekintettel arra, hogy a ruhám színe piros. Megjegyzem, régtől fogva az, és ebből kifolyólag akadtak már gondjaim, miként a nevemmel is, sokféle módon hívtak már engemet, de a ruhám színe soha sem volt probléma. Kérdezném tisztelettel, piros ruhás Mikulás hozhat-e ajándékot az önök országába. Gondolkodtam azon, hogy esetleg más színű ruhát öltök, kéket, lilát, vagy pöttyöst, esetleg nemzetiszínűt, de bárhogyan is döntenek, kilencedik rénszarvasom, a hülye Rudolf orra mégis csak piros maradna. S mint tartja az eszkimó közmondás, ember festhető, rénszarvas nem. (Illetve meg lehet próbálni, de lerúgja a fejed.) A minap hallottam egy beszélgetést az amerikai televízióban Bill Gates-szel, aki ama véleményének adott hangot, hogy helytelen álláspont ellenfelünk totális negligenciája, eltiprása. Valójában akkor jó nekünk, és bárkinek, ha az ellenfélnek is jó valamiképpen, a világ az ellentétek szimbiózisa révén működik, s ezen nem változtatna már, mondjuk, egy új alkotmány sem. Nekem, a Téliapónak is vannak ellenfeleim, az idő, a sebességkorlátozás, a kövérség, a gyerekek határtalan birtványa, ittas szülők is megkergetnek olykor, de azért a vekerorát mindig felhúrom, a rendőr bácsit kibeszélem – kis ajándék a sebességmérő alá –, és a gyerekeknek is elhozom, amit kértek, hazugságvizsgálót, koronát hirtalóval, liberális gumibotot, amit csak akarnak. Tisztelettel jelzem, most sem fogok másként tenni. Szintén az eszkimóktól tudjuk, ajándék nem nézi a cipő, kiscsizma színét. Legfeljebb a méretét. Szóval pirosban leszek. És megyek. Üdvözlettel, a Mikulás!”

DARVASI LÁSZLÓ

Összetartó közösséget hozna létre a faluban Kövegy első asszonya

Büfépulttól egyenesen a polgármesteri székiig

Galgóczi Krobák Mária Anna többször besegített az Otthon büfében. A pultos munka is ismertté tette a nevét

Fotó: Ilyés Szabolcs

Csaknem annyi szavazatot kapott a helyhatósági választáson Kövegy új polgármester asszonya, mint a másik három induló együttvéve. A rendkívüli siker őt is meglepte. A rokkantnyugdíjasként élő, korábban nevelőként dolgozó Galgóczi Krobák Mária Anna gyakran a családi vállalkozás büfépultjánál is besegített, így személyének ismertsége is hozzájárult az eredményhez.

Jó hangulatú, összetartó közösséget szeretne kialakítani Kövegyen a falu újonnan megválasztott polgármestere, Galgóczi Krobák Mária Anna. Ezért mindent meg is tesz, hiszen a hivatalba kerülését követő egy hónapon belül idősklubot szervezett, teleházat adott a fiataloknak és számos ötlet lapul még a tarsolyában. Bár nem kövegyi őslakos, személyes ismerőseinek száma nem csekély, hiszen családi vállalkozásuk, a fia tulajdonában lévő Otthon büfé is sokak számára ismertté tette a nevét. Elmondta: többször is besegített a büfépultnál, bár eredeti szakmája mind a közigazga-

tástól, mind a vendéglátástól távol esik. Ezért nem is engedte, hogy a kocsmában főtózzuk le.

– Sajnos az utóbbi években rokkantnyugdíjasként kellett élnem, ám korábban nevelőként dolgoztam. Tizenöt éve költöztünk Kövegyre, nagyon megszerettem ezt a csendes, idilli kis falut. Sok ötletem van a közösség hangulatának és az itt élők lehetőségeinek megváltoztatására, amit sokan díjaztak. Bár korábban egyáltalán nem vettem részt a politikában, még képviselőnek sem indultam, ismerőseim kérésére, biztatására döntöttem úgy, hogy indulok a polgármesteri címért – mondta az önkormányzat vezetője.

A választási eredmény faluszerte meglepetést hozott. Galgóczi Krobák Mária Anna elmondta: ő is nagyon meglepődött, hiszen kis híján annyi szavazatot kapott, mint a másik három jelölt együttvéve. Ami azért is érdekes, mert a jelöltek között volt Takács Zoltán, aki 16 évvel ezelőtt a települést, és a korábbi polgármester menyét, Takácsné Hám Hajnalkát is.

– Nyilván sokaknak nem tetszett, hogy ta-

valy megszűnt a postahivatal, az óvoda és az idősok otthona. Bár nyilván elődömnök jó oka volt a döntések meghozatalára, én már akkor is elleneztem a bezárásokat. Ám úgy vélem, nem a múlttal, hanem a jövővel kell törődni, ennek a kulcsa pedig egy összetartó, jó hangulatú közösség, aminek a megteremtéséért minden erőmmel dolgozni szeretnék – mondta a polgármester asszony.

Sokan szabadidejüket sem kímélve az ötletek mellé álltak, állnak. A helyi fiatalok csapata vállalta, hogy a volt posta épületét kitarítják, kifestik, és teleházat hoznak létre. Az elmúlt hetekben társadalmi munkával sikerült virágosítani az önkormányzati hivatal előtti tér egy részét, hiszen a polgármester szándéka egy szép, parkosított faluközpont létrehozása. A szinte teljesen lecsereződött képviselő-testület tagjaival közösen törik a fejüket az egy éve üresen álló önkormányzati épületek hasznosításán is. A román uniós csatlakozástól és az erre vezető gyorsforgalmi út megépülésétől remélik a község gazdaságának fellendülését.

I. SZ.

A csongrádi robotépítők újabb sikere

Európa-döntősök

MUNKATÁRSUNKTÓL

Kitűnően szerepeltek a csongrádi Batsányi János Gimnázium és Szakközépiskola tanulói a First Lego League európai regionális versenyén. Miután a Giliczéné László Kókai Mária és Giliczé Tamás tanárok vezette csapat megnyerte a magyar viadalt, részt vehetett a magdeburgi vetélkedésen. Az átszervezett, Legorockers együttes a harminc csapat közül a nyolcadik helyen végzett. A csongrádiak az ötödik helytől mindössze két ponttal maradtak el. – Ezt azért fontos kiemelni –

mondták a felkészítő tanárok – mert az első öt együttes mehet majd az atlantai világdöntőbe. A nyolcadik helyen a csongrádiak elégedettek, hiszen májusban Norvégiában indulhatnak a nyílt Európa bajnokságon, amelyen nemcsak kontinensünk robotépítői szerepelhetnek.

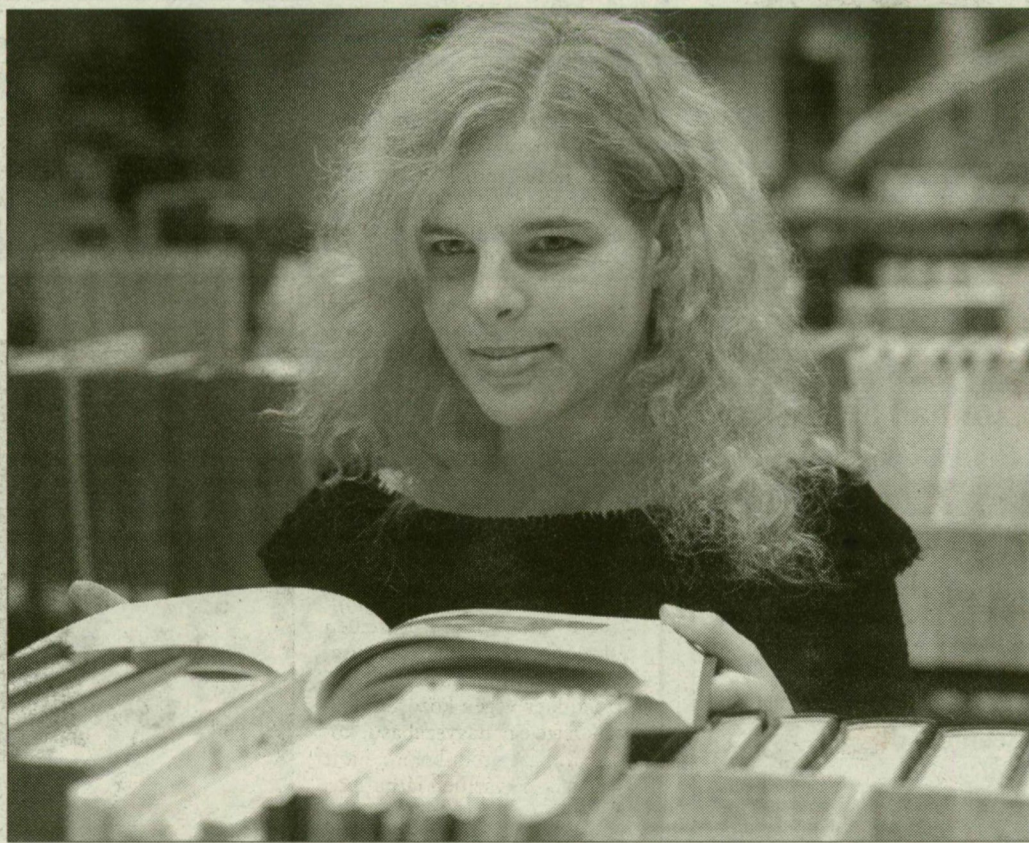
A csapat tagjai – Baranyai Dóra, Bárti Tamás, Giliczé Tímea, Honfi Dávid, Jámbori Attila, Szűcs Aladár, Újvári Péter, Vincze Aletta és Zlatniczki Ádám – szerint ha robotdesignjuk jobban sikerül, akkor akár dobogóra is kerülhetnek volna.

Amikor az írás nem csupán ihlet kérdése

Kezdetben legalább öt oldalt kell írni, és azután egyre többet. Akár napi hat-nyolc órán át, s persze: jól. Itt kezdődik az író – derül ki a résztvevők számára a Magyar Író Akadémián, az első magyar írókurzuson. A résztvevőkkel kortárs írók, költők ismertetik meg a szépirodalmi művek létrehozásának titkait, így a tévészereplésekből is ismert Vámos Miklós, Karafiáth Orsolya és Závada Pál.

Óriási az érdeklődés a Magyar Író Akadémia (MIA) szervezte, budapesti írókurzus iránt. A kétszáz résztvevő közül szegediek is részt vesznek a tanfolyamon.

– Rendkívüli élmény – meséli lelkesen Fülöp Tímea, egyébként bölcsészhallgató. – Olyan,

A szegedi Fülöp Tímeának nagyon tetszik a Magyar Író Akadémia kurzus

Fotó: Karnok Csaba

AMERIKAI MINTÁRA

Intézményes keretek között eddig még nem működött olyan, országos intézmény nálunk, ahol tanulni lehetett volna a szépiírást. A mintát az Egyesült Államokból vették – ott nagy hagyománya van ennek az írói tanulási formának. Az oktatók közt olyan, ismert írók is említhetők, mint Balla Zsófia, Karafiáth Orsolya, Kornis Mihály, Kukurély Endre, Lázár Ervin, Spiró György, Vámos Miklós és Závada Pál.

mint egy mese, csak hogy ez valóság. Elmegyek vidékről a fővárosba, s ott kortárs szerzők beszélnek arról, ami engem rend-

kívül érdekel: az írásról, az íróvá válásról. Legjobban Kukurély Endre előadása tetszett, eddig csak könyveiből ismertem, „élő-

ben” sosem láttam. Csupa pozitív dolgot sugárzott felénk, úgy jöttem haza: máris író vagyok!... Kik közül kerülnek ki a

hallgatótársaim? Egyetemisták-tól idősödő emberekig mindenki akad köztük – mondja Tímea.

Mi a résztvevők célja a tanfolyam elvégzésével? – Vannak, akik pusztán irodalomkedvelők és kíváncsiak, „mi ez az egész”, de nagyon sokan ebben látnak lehetőséget arra, hogy könyvük jelenhessen meg, íróvá váljanak.

– Én főleg visszajelzést szeretnék az írás hivatásos művelőitől: mit csináljak jól, mit rosszul. Írásaimat eddig csak barátaimnak mutattam meg, szerintük jók, én azonban elfogulatlan véleményeket szeretnék hallani – halljuk Tímeától.

Kiktől milyen tanácsokhoz jutott a tanfolyam kezdete óta? Kornis Mihály például hangsúlyozta: ahhoz, hogy valaki író legyen, kezdetben legalább öt oldalt kell írnia, és azután egyre többet, s el kell jutnia odaig: napi hat-nyolc órán át legyen képes folyamatosan írni. Nagyon fontos az olvasás, a folyamatos tanulás is. Azt is mondták alkotó-előadók: kezdetben, amikor létrehoz egy művet az ember, s úgy érzi, az elkészült szöveg nagyon jó, ne higgyen magának: „pihentesse” az írást, és később, az első lelkesedés után olvassa újra.

Az is elhangzott, nem kell félni

PÁLYAKEZDÉS

A szegedi Fülöp Tímea kora gyerekkora óta ír, a gimnáziumban – a Tömörkényben – az ott kialakult írói kör tagja lett. Történetei fiatalokról szólnak, tehát arról a világról, amit ismer – s ez mindenképpen jó kezdés. Nyilvánvalóan: folytatása következik.

a kritikától, de a dicsérettől sem kell égre szállni, az irodalom szubjektív műfaj. A televíziós szerepléseiből is ismert Vámos Miklós előadását nagyon várja Tímea.

A kurzus első felében előadásokat hallgathatnak a résztvevők – megszerezve az alapismereteket a szépirodalmi szövegekről, azok létrehozásáról, az írói létformáról –, a tanfolyam második fele pedig a hallgatók írásairól fog szólni. Kiscsoportos, szemináriumi formában elemzik majd a résztvevők a műveket.

– Akármilyen lesz a kurzus végeredménye, nagyon jó, hogy jelentkeztem – mondja végül Fülöp Tímea. – Máris rengeteg olyan ismerettel gazdagodtam, amelyekhez seholy másutt nem juthattam volna hozzá.

F. CS.